

Chvála Boží v přírodě

Ludwig van Beethoven

Hle, ne - be Tvůr - ce jak věč - né - ho chvá - lí a o - hlas ne - se v dál se

výš! To bou - ří mo - ře a chvě - jí se ská - ly, ó li - de, je - ho slo - va

slyš! Kdo vlád - ne hvězd velkou ří - ší tak ti - še? Kdo slun - ce

slun - ce je pánem od - vě - kým?
pá - nem od - vě - kým? To slun - ce vstá - vá a ja - ko rek

má - vá svých ší - pů bles - kem da - le - kým, svých ší - pů bles - kem da - le - kým!

2. Ó hled' a div se, jak vzácná to chvíle,
jež světa Pán tu zbudoval.
Z nich zírám moudrost i láska
i síla, již Pán svět tento vyvolal.
Kdy tvorstva zástupy zříš přenesmírné,
kdy zrno zříš, jeden to div?
Jedné bytosti to plod velkožirné,
tam na nebi Bůh věčně živ!